

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 14C/637/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115223367
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Adamčíková
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2020:8115223367.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice-okolie sudkyňou JUDr. Ľubicou Adamčíkovou v spore žalobkyne: Z. G., bytom R. C., A. X, zast. Michalom Kmecom, bytom v Prešove, Pod Kalváriou 51 proti žalovanému: H. A., nar. XX.X.XXXX, bytom R. R. XX, zast. JUDr. Petrom Beluščákom, advokátom, Advokátska kancelária v Košiciach, Jantárová 30, o zaplatenie 3 512,00 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 74,92 % voči žalovanému.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou dňa 9.9.2015 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 28 012,00 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 16.8.2015 až do zaplatenia, ako aj trovy konania z titulu náhrady škody spôsobenej trestným činom. Žalobu odôvodnila tým, že voči žalovanému bolo vedené trestné stíhanie z dôvodu, že riadil motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu kde v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy svojím schopnostiam, vlastnostiam vozidla, stavu a povahe vozovky nezvládol vedenie vozidla, došlo k smerovej nestabilite vozidla, v dôsledku čoho nebol schopný dokončiť odbočovací manéver cez dva deliace ostrovčeky, narazil čelne do zvodidla pravého okraja cesty, následkom čoho vozidlo vymrštilo do vzduchu, preletelo ponad strmý zraz, pričom narazilo do stromového porastu a dopadlo na okraj poľa, kde zostalo stáť na streche. Vodičovi - žalovanému po nehode bola dychovou skúškou nameraná hodnota 0,23 mg/l etylalkoholu v krvi. Predmetné motorové vozidlo patrí žalobcovi, pričom žalovaný zneužil zverený mu majetok na iné účely a žalobcovi vznikla škoda v celkovej výške 28 012,00 eur.

2. Rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie sp.zn. 14C/637/2016-132 zo dňa 31.5.2018 súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 28 012,00 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 16.8.2015 až do zaplatenia a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Proti rozsudku prvého stupňa žalobca podal odvolanie a Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp.zn. 9Co 19/2019-193 zo dňa 15.1.2020 rozsudok Okresného súdu Košice-okolie vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyňi sumu 24 500,00 eur istiny s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 16.8.2015 až do zaplatenia potvrdil. V zostávajúcej vyhovujúcej časti - 3 512,00 eur s prísl. a vo výroku o trovách konania zrušil rozsudok a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutia. Vo svojom odôvodnení uviedol, že pokiaľ ide o zostávajúcu vyhovujúcu časť (ktorou bolo vyhovené žalobe aj v rozsahu: náklady na prepravu z miesta sídla predajcu do miesta sídla žalobcu podľa faktúry č.XXXXXX z 15.4.2015, vystavenej dodávateľom KOPEX TRANS & Logistic s.r.o. vo výške 1 440,00 eur, náklady na reklamný polep vozidla podľa faktúry č.XXXXXXX, vystavenej dodávateľom Tampex Prešov spol. s r.o. vo výške 72,00 eur a ušlý zisk nerealizovaný v dôsledku straty možnosti

predaja konečnému zákazníkovi predstavujúci obvyklú maržu vo výške 2 000,00 eur) a vo výroku o trovách konania bolo potrebné rozsudok zrušiť a v rozsahu zrušenia vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie pre nepreskúmateľnosť a arbitrálnosť rozsudku. Odvolací súd vytkol súdu prvého stupňa, že nijak neodôvodnil svoje rozhodnutie pokiaľ ide o priznanie žalovanej istiny nad sumu 24 500,00 eur, a to čo do skutkových a právnych dôvodov. Nevykonal v súvislosti s týmito nárokmi žiadne dokazovanie na zistenie ich základu a výšky, zistený skutkový stav nepodradil pod príslušné ustanovenia právneho predpisu a nevyvodil z toho príslušné právne závery, t.j. z akého dôvodu vyhovel žalobe aj v tomto rozsahu.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, listinnými dôkazmi, ktoré strany predložili a zistil tento skutkový stav:

4. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že trvá na podanej žalobe, a to v rozsahu, v akom bolo rozhodnutie prvostupňového súdu zrušené Krajským súdom v Košiciach. Poukázal na to, že súčasťou žaloby je aj faktúra č.150378, ktorá preukazuje súčasť obstarávacej ceny vozidla, ktorá predstavuje prepravu vozidla a taktiež faktúra č.XXXXXXX, ktorá preukazuje výšku reklamy vozidla vo výške 72,00 eur a tiež náhrada ušlého zisku vo výške 2 000,00 eur, čo je obvyklá marža za predaj takéhoto vozidla.

5. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že neuznáva nárok žalobcu, a to z toho dôvodu, že žalobca neoprávnene fakturoval nájom za jeden celý mesiac, keďže išlo o prevoz vozidla pri nákupe, a to jednorázový. Čo sa týka výšky ušlého zisku, žalobca nepreukázal ušlý zisk a zároveň poukázal aj na skutočnosť, že pri určení výšky náhrady škody nebola zohľadnená hodnota vraku vozidla a jeho použiteľnosť častí.

6. Žalobca na podporu svojich tvrdení predložil maloobchodný cenník vozidiel SUBARU platný od 14.9.2015, čestné prehlásenie spoločnosti Stilcar Košice s.r.o. a zároveň fotografie vraku vozidla SUBARU. Opätovne poukázal na faktúru č.150378 zo dňa 15.4.2015, vystavenú spoločnosťou KOPEX TTANS &Logistic s.r.o. za dovoz motorového vozidla. K náhrade ušlého zisku v sume 2 000,00 eur predložil kópiu maloobchodného cenníka vozidiel SUBARU, platného v období roku 2015 (v čase škodovej udalosti), z ktorého vyplýva, že cenníková cena vozidiel SUBARU OUTBACK CVT sa pohybovala od 34 500,00 eur, čo zjavne prevyšuje žalovaný nárok žalobcu z titulu ušlého zisku, ktorého sa žalobca voči žalovanému domáha. Čo sa týka hodnoty vraku vozidla, žalobca uviedol, že žaloba bola podaná v roku 2015, pričom žalovaný sa v priebehu súdneho konania nedomáhal započítania hodnoty vraku proti pohľadávke žalobcu, o ktorú by sa mal znížiť žalovaný nárok žalobcu. Z tohto pohľadu ide o prostriedok procesnej obrany, ktorý žalovaný uplatňuje po 5 rokoch od začiatku tohto súdneho konania. Poukázal na ust. § 153 a 154 CSP. Podľa žalobcu je nespravodlivé žiadať od neho v tomto štádiu konania vyčíslenie hodnoty vraku znaleckým posudkom, a to s poukazom na jednu zo základných zásad civilného procesu, ktorou je zásada hospodárnosti konania a zákazu neprimeraného zaťažovania strany sporu, a to aj z dôvodu, že vyhotovenie znaleckého posudku by bolo nielen finančne náročné, ale zjavne by viedlo ku konštatovaniu, že vrak predmetného vozidla nemá hodnotu, resp. má hodnotu nepatrnú. Žalobca inicioval na odkúpenie vraku obchodníkovi spoločnosti Stilcar Košice s.r.o., pričom táto spoločnosť po obhliadke vraku vozidla oznámila, že nemá záujem o jeho odkúpenie, nakoľko vrak podľa tejto spoločnosti nemá žiadnu hodnotu. Ak sa žalovaný domnieval opaku, žalobca je ochotný mu vrak ponechať, tak ako stojí a leží.

7. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že čo sa týka sudcovskej koncentrácie, táto sa v tomto konaní neuplatňuje. Čo sa týka nákladov na dopravu, poukázal na to, že faktúra je za nájom na celý mesiac, pričom vyjadrenie od prepravcu nebolo doručené, tak ako to avizoval žalobca. Čo sa týka ušlého zisku, taktiež žalobca uviedol, že predloží vyjadrenie od iných predajcov, čo sa nestalo a predložený maloobchodný cenník sa vzťahuje na nové vozidla. V predmetnom prípade však išlo o predvádzacie vozidlo a na tieto vozidla sa tento cenník nevzťahuje a rozdiel medzi novým a predvádzacím vozidlom je v tom, že na predvádzacom vozidle je už najazdených niekoľko kilometrov.

Čo sa týka hodnoty vraku, žalobca nepreukázal, že vlastní tento vrak, nepreukázal akú má hodnotu, pričom v súvislosti so vznikom škody sa musí započítať hodnota vraku. Poukázal na to, že žalobca až v júli 2020 ponúkol na odpredaj tento vrak a dovedy sa nesnažil žiadnym spôsobom vozidlo speňažiť a tak predísť škode, ktorá vznikla tým, že vozidlo stálo a došlo k jeho znehodnoteniu. Preto žalovaný žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal uplatňovaný nárok v žalovanej výške.

8. Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

9. Podľa § 442 ods. 1 a 3 OZ, uhrádza sa skutočná škoda, a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

10. Daná právna vec je nepochybne vec sporová, v ktorej sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nespĺnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnutie vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, či už z dôvodu nečinnosti strany sporu, ktorá nespĺnila povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec.

11. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení je daný hypotézou hmotno-právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré museli byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

12. Dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon (čl.15 Základných zásad CSP). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 14.9.2011 sp.zn. 3Cdo 204/2009).

13. V civilnom sporovom konaní sa uplatňuje princíp formálnej pravdy, čím sa rozumie, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu.

14. Podľa § 185 CSP, môže súd vykonať len tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu, pričom sám rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

15. Podľa § 153 CSP, ods. 1, 2, 3, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a

hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktorej strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

16. Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

17. Koncentrácia konania má podľa zákonodarcu predstavovať efektívny nástroj racionálneho a odôvodneného zrýchlenia sporového konania. Súd so znalosťou konkrétnej veci vie podľa zákonodarcu najlepšie posúdiť adekvátnosť a včasnosť uplatnenia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, preto je nóvum spočívajúce v zavedení inštitútu sudcovskej koncentrácie, podľa neho plne odôvodnené a žiaduce. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú uplatnené včas aj vtedy, ak ich strana predložila ako reakciu na skutočnosti, o ktorých nevedela ani ich nemohla predvídať a ktoré vyšli najavo až potom, ako mala strana povinnosť označiť a predložiť skutočnosti a dôkazy. Zákonná koncentrácia konania predstavuje objektívnu časovú hranicu pre uplatnenie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, ktorá môže byť ešte sprísnená uplatnením sudcovskej koncentrácie. Uvedená objektívna časová hranica má veľký význam pre moment viazanosti súdu.

18. Keďže žalovaný počas celého konania neuznával nárok žalobkyne, popieral ho, pričom žalobkyni bol priznaný uplatňovaný nárok iba sčasti vo výške 24 500,00 eur. Nad túto sumu bolo potrebné vykonať dokazovanie v zmysle zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, preto sa potom sudcovská koncentrácia v tomto prípade neuplatňuje.

19. V predmetnom konaní bolo preukázané, že žalovaný spôsobil nehodu osobným motorovým vozidlom patriacim žalobcovi a že si počínal spôsobom, ktorý odôvodňuje tvrdenie, že žalovaný porušil povinnosti stanovené mu zákonom, a teda že zaviniť poškodenie motorového vozidla, keď toto vozidlo viedol pod vplyvom alkoholu a v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy svojím schopnostiam, vlastnostiam vozidla, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, nezvládol vedenie vozidla a toto čelne narazilo do zvodidla pravého okraja cesty. Zo znaleckého posudku bolo zistené, že všeobecná hodnota vozidla SUBARU OUTBACK 2.0 bola ku dňu 17.5.2015 vo výške 24 500,00 eur. Za stavu, ak žalobca v priebehu konania nepreukázal výšku škody v rozsahu, v akom si ho žalobou uplatnil, nemohol byť úspešný v celom rozsahu. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať existenciu skutočnej škody a jej výšku. Pokiaľ to preukázal, uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu.

20. Žalobca však neuniesol dôkazné bremeno pokiaľ ide o výšku škody v sume 3 512,00 eur. Predložené faktúry preukazujú dojednanie vykonanej služby pre žalobcu, keďže náklady na dopravu sú uvedené na celý mesiac a vyjadrenia od prepravcu žalobca nedoručil. Taktiež čo sa týka ušlého zisku, súd sa stotožňuje s vyjadrením žalovaného, že žalobkyňou predložený cenník sa vzťahuje na nové vozidlo, pričom vozidlo, ktoré je predmetom tohto sporu, bolo predvádzacie a predvádzacie vozidlo má už najazdené kilometre, a preto je jeho hodnota nižšia. Taktiež žalobca nepreukázal, akú hodnotu má vrak predmetného vozidla, pričom v súvislosti so vznikom škody sa musí započítať hodnota vraku. Žalobca vôbec nezdôvodnil, z akého dôvodu má žalovaný uhradiť náklady na prepravu predmetného motorového vozidla, ako aj náklady na reklamný polep.

21. V sporovom konaní nie je úlohou súdu zisťovať skutočnosti z vlastnej iniciatívy, je naopak povinnosťou žalobcu, ak chce byť úspešný, tvrdiť a svoje tvrdenia aj náležite preukázať.

22. Zo zápisnice vyplýva, že strany sporu návrhy na doplnenie dokazovania nemali, preto súd po vypočutí stanovísk a otázok jednotlivých strán sporu, oznámením dôkazov, dal priestor na záverečný prednes oboch strán. Keďže žalobca nemal návrhy na doplnenie dokazovania, predniesol svoj záverečný prednes, ktorý je zachytený v zápisnici z pojednávania a následne súd dokazovanie vyhlásil za skončené. Za takejto situácie súd vyhodnotil neunesenie dôkazného bremena v neprospech žalobcu.

23. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

25. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu v konaní, v zmysle ust. § 255 ods.1 CSP, pričom žalobkyňa mala v konaní úspech v rozsahu 87,46 % a žalovaný mal úspech v rozsahu 12,54 %. Preto priznal žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 74,92 % ($87,46 \% - 12,54 \% = 74,92 \%$). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Košice-okolie. Lehota na podanie odvolania začína plynúť dňom nasledujúcim po dni doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v počte 2 rovnopisov s prílohami.

U p o z o r n e n i e : ak nebude súdu doručený potrebný počet rovnopisov s prílohami, jeho kópie súd vyhotoví na náklady odvolateľa.

Ak povinná osoba dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.